

комѣто Богъ далъ на старостъ сына, зель да са моли прилѣжно Господѣ, дано да са сподоби и той въ таквизи благословеніа: да са услыша, и да са помилва; да мѣ са отземни нѣговото поношеніе междѣ чловѣцѣтѣ, и да мѣ са даде плодъ на нѣговото сзпрѣжество на старостъ, каквото нѣкога на Авраама: да са нарече и той баща на чедо, а не като безчаденъ отхвърленъ отъ Бога, да търпи отъ хората үкореніа; и тѣй предаде на пламенна молитва, и на постъ четыресѣ дни; нещъ казалъ: „да гамъ нищо, нито въ кѣщата си ще са върна, и сълзитѣ ми да ми бждѣтъ храна, и тѣзи пѣстына—кѣща, до като Господь Богъ Израилевъ ма чѣй и посѣти.“

Тѣй и неговата жена Анна, когато седѣла въ кѣщата си, като са надчила, чи Архіереѣ нерачилъ да пріемни тѣхнитѣ дарове, и чи на мзмралъ Іоакима за неплодството: и чи мжжъ ѣ отъ като ѣ оставилъ, отишелъ въ пѣстыната, и плакала сз недѣшимы сълзы; Пынѣ рекла: